

Športski List

Godina I. Broj 12.

Subotica, ponedjeljak 12 kolovcz 1935.

Pretpata: četvrtgodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

TRESLA SE GORA RODIO SE MIŠ?

Beogradska Pravda od 31-VII-1935 g. na strani 9. stupac I pod naslovom „Kronika“ piše ovo:

„Segedinski je izabran za člana sudijskog odbora Subotičkog Nogometnog Potsaveza. Njemu su vraćena sva prava. Tresla se gora, rodio se miš.“ Kroničar R.

Iz ovog malog pasusa, vidi se da Kroničar R. vrlo slabo poznaje subotičke „Lipičanerske“ prilike, a još manje rad g. Segedinskog Nestora kao i tok procesa Vukelić: Segedinski.

Radi što boljeg obavještenja športske javnosti i Kroničara R. mi ćemo ovdje ukraško iznijeti cio istorijat afere Vukelić—Segedinski.

Godinama se već priča u javnosti, piše po novinama, govori na glavnim skupštinama Saveza i Potsaveza o nepravilnom radu g. Segedinskog i njegovih najbližih saradnika. Uvijek je to ostalo samo mrtvo slovo i ni na jednoj od skupština ni Saveznih ni Potsaveznih, delegati nisu obraćali pažnju na optužbe govornika i nikada im nije palo na um, da odrede jednu anketu koja bi bila ispitala, da li je zaista g. Segedinski kriv ili je govornik klevetnik, a nikada ni g. Segedinskom nije padalo na pamet da tuži klevetnike sudu, jer je on znao šta radi.

Za vrijeme ministrovanja g. dr. Grge Andelinovića, i to dana 25 nov. imala je biti održana vanredna skupština S. N. P. zato što je 11 članova U. Odbora S. N. P.-a podnijelo ostavku „PREZADOVOLJNI“ radom g. Segedinskog. Saznalo se je u javnosti, da ovi članovi žele na skupštini da iznesu razloge zašto su podnijeli ostavku i odmah su se pronijeli glasovi i o tome, da je g. Segedinski učinio potrebne korake, da je jedan od tih članova na odnosnoj skupštini ne dobije riječ. Ova vijest je uoči same skupštine i zvanično potvrđena, jer je u našem službenom glasilu „Športista“ od 23. nov. 1934 g. na prvoj strani u trećem stupcu izašla ova odluka J. N. S.-a: „U vezi akta S. N. P. broj 946/34 izvještava se Potsavezu da na vanrednoj skupštini Potsaveza od 25. o. m. prema objavljenom dnevnom redu i na osnovu pravila ne može biti nikakva diskusija i tretiranje nekakvih pitanja, va izuzet, i to u najstrožijem smislu, samo najnužnijih govora koji se odnose na postavljanje kandidacije.“ Ovaj akt Saveza koji je bio lijepo zavijen, g. Segedinski je protumačio svojoj „većini“ inače stručnjacima (za slušanje, tako da se ne može govoriti ni o tome zašto su stari članovi podnijeli ostavke i zašto ne žele više da rade s g. Segedinskim, i razumije se ovoj gospodi je bila odmah oduzimana riječ čim su počeli govoriti o Segedinskom. Kada je progovorio Vukelić i njemu je bila oduzeta riječ, ali isti svijestan nepravilnosti odluke J. N. S.-a, a još nepravilnijeg i zlonamjernog tumačenja iste sa strane g. Segedinskog i njegovih zaštitnika na toj skupštini, nije htio da odustane od svog govora i razumije se nastala je larva i prepirka, te je policijski organ rasturio skupštinu potpuno pravilno.

Na osnovu referata izaslanika J. N. S.-a g. Šuste-a J. N. S. koji je već tada bio pro-

rijeden i pročišćen od zaštitnika g. Segedinskog, suspendovao je staru upravu S.N.P.-a i postavio Komesarijat od 5 lica.

Komesarijat opterećen velikim materijalom i poslom, tek što je bio ušao u trag nepravilnosti, bio je smijenjen od strane tada već povampirenog starog J. N. S.-a, a g. Segedinski i njegovi prijatelji povraćeni na vlast u Potsavezu, a bila je izaslati i jedna anketna komisija, gg. Dorđević, Doljanin i Kujundžić, da izvidi rad g. Segedinskog.

Na narednoj skupštini koja je održana 3 februara 1935 godine, g. Andrija Kujundžić član ankete izjavio je, da ostala dva člana ankete nisu vodili istragu o radu g. Segedinskog nego da su advocoirali u njegovu korist i da se zato ne slaže s njihovim izvještajem, dočim su g. g. Dorđević i Doljanin naprotiv izvještaju g. Kujundžića izjavili da su proveli istragu i da su u radu g. Segedinskog našli sve u svom najvećem redu.

Tada je nastala kritika pojedinih delegata.

Medu ostalima g. Pero Bajić je otvoreno optužio g. Segedinskog da je jednu svotu strpao u svoj džep (nije ga tužio sudu) i dokazivao je kako zaista postoje nepravilnosti oko rukovanja blagajne i htio je to dokazivati, ali na žalost „većina“ g. Segedinskog nije uopće slušala šta govori g. Bajić kao da ih se to ništa ne tiče. U prilog g. Segedinskog su na ovoj skupštini govorili g. g. Sele, Cvetković i Doljanin (ovo je važno radi kasnijih događaja).

Medu govornicima najžustriji je bio g. Vukelić iz Sente, koji je kritikujući rad anketnog odbora rekao i ovo:

„Anketni odbor nije izvršio svoj zadatak onako kako treba, jer da je to učinio on bi:

a) bio preslušao sve one koji su optužili g. Segedinskog.

b) pregledao bi blagajničke knjige klubova za koje se je tvrdilo, da su poslali pare Potsavezu, a da iste nisu proknjižene.

c) Pripustili bi bili sve tužitelje da dokazuju svoje navode.

A kada bi to anketni odbor učinio, onda bi utvrdio da su se u S. N. P.-u prvaci postavljali za pare. Da su obnove postupaka davane za pare. Da je administrator morao plaćati g. Segedinski 200 dinara zato da zadržati položaj u Potsavezu, kao i da blagajna nije u redu i da oko blagajne postoje nepravilnosti. Pa šta više, pošto je u ruci imao čekove, poštanske potvrde, tražio je da mu se stavi na raspoloženje blagajnička knjiga, koja je ležala na stolu (samo na 5 minuta) pa da tu pred licem cijele skupštine dokaže svoje tvrdnje. Nažalost ni skupština, ni delegat J. N. S.-a g. Hadži, nisu bili ljubopitlivi na ovo dokazivanje Vukelića, i „većina“ je primila izvještaj anketnog odbora, tj. dvojice članova istoga, a Segedinski je pobjedio i za pretsjednika je izabran (pošto se je g. Dorđević odrekao te počasti) g. Doljanin, za potpretsjednika g. Sele za sekretara g. Šibalić, a za plaćenog administratora g. Stojan Cvetković. Ostali prijatelji su ušli u Upravu.

Dakle Vukelić u svom govoru, ne samo da je optužio Nestora Segedinskog već je

prema istom optužio i članove anketne komisije, od kojih je jedan postao pretsjednik i tako je došlo do toga, da je U. O. Potsaveza obavezao Segedinskog da Vukelića tuži sudu. Segedinski je to putem g. Dorđevića advokata učinio i prijava je sadržavala od svega onoga šta je Vukelić rekao samo dvije tačke i to:

1) Da je Segedinski za pare postavio jedan klub za prvaka.

2. Da je sekretar Segedinski iznudio od administratora 200 dinara mjesečno. — Ovu riječ iznudio potvrdili su svjedoci: Doljanin, Cvetković, Šibalić, Sele i Mirčetić.

Vukelić je pred sudom ponovio optužbe koje je na skupštini izrekao, i rekao je, da tada nije imenovao ličnost na koju je ciljao, ali pred sudom svečano priznaje da je to sve uperio na g. Segedinskog i da i sada to tvrdi, te želi da se prijava proširi i na ostale tačke koje on iznosi. No prijava nije proširena. Tražio je da nastupi dokaz istine i I stepeni sud je taj Vukelićev prijedlog prihvatio, te je u toku dokazanog postupka, pod zakletvom preslušanih svjedoka, većinom uglednih i valjanih drađana, Vukelić u 100% uspio dokazati kao istinito ono što je izneo. Za to je I stepeni sud Vukelića oslobodio svake kazne i posljedica.

G. Segedinski se je protiv ove presude žalio i viši sud, odnosno Okružni Sud u Subotici je I stepenu presudu preinačio, tumačeći da je Vukelić Segedinskom prebacio krivičnu radnju koja bi se imala goniti po zvaničnoj dužnosti, te se takova radnja ne može dokazivati svjedocima nego pravomoćnom sudskom presudom. Prizivni sud se uopće nije upuštao u ispitivanje, da li su tvrdnje Vukelića istinite ili ne, već je svoju presudu zasnivao na propisima § 311 k. z. a to je stanovište suda, koje se ne može mimo zakona napadati, jer kako mi možemo da pogriješno tumačimo naše stanovište, tako isto i sud može da svojim dobronamjernim postupkom na osnovu pozitivnih zakonskih propisa zauzme pogriješno stanovište, pa kada se to ne bi dešavalo onda bi bili izlišni viši sudovi i onda ne bi uopće bila potreba za pravne lijekove. Ali baš zato postoje viši sudovi, da poprave eventualnu griješku nižih. U ovom slučaju nema mjesta daljem redovnom pravnom lijeku. **NO KOLIKO NAM JE POZNATO G. VUKELIĆ JE PODNIO MOLBU VRHOVNOM DRŽAVNOM TUŽIOŠTVU RADI STAVLJANJA PRIJEDLOGA ZA ZAŠTITU ZAKONA, ŠTO PO PROPISIMA § 41 K. P. IMA PRAVO, PA JOŠ PREMA TOME DAKLE NIJE PALA POSLJEDNJA RIJEČ U AFERI G. SEGEDINSKOG.**

Toliko o aferi, koja je imala svoj epilog pred sudom. A sada da napomenemo dalje: Je li poznate g. Kroničaru zašto se g. Dorđević nije primio pretsjedništva Potsaveza? Zašto je to isto na poslednjoj skupštini učinio i g. Doljanin? Zašto se je povukao Cvetković, Sele, Šibalić i ostali? Je li to sve zbog toga što je Segedinski rehabilitovan?

Da bi g. Kroničar imao još jasniju sliku, ja ću mu dati jedan savjet, a to je da se obrati Gospodi Nestora Segedinskog, koja stanuje u Beogradu u ulici Dorda (Vašingtona 46/8 ili g. Bori Jovanoviću pred kim je dala izjavu, pa će da sazna i ovo:

a) Ko je taj gospodin iz Topolskog sreza što je više puta u njezinom stanu davao

